

Parochie 1
 In de pen 6
 Kunst en cultuur 8
 Klapstoel 9
 Buitenland 10
 Kerk 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 Kerk & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdreducteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Goordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen

Persdienst Bisdom Antwerpen

Schoenmarkt 2

2000 Antwerpen

tel. 03 202 84 30 (van maandag tot

woensdagmiddag)

fax 03 202 84 31

redactie.bisdom.antwerpen@

kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge

Heilige Geeststraat 4

8000 Brugge

tel. 050 33 59 05

fax 050 34 14 32

persdienst.bisdom.brugge@

kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin

Bisdomplein 1

9000 Gent

tel. 09 225 16 26

fax 09 223 39 59

eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt

Vrijwilligersplein 14

3500 Hasselt

tel. 011 28 84 58

fax 011 28 84 78

persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst

Wollemarkt 15

2800 Mechelen

tel. 015 21 65 01

fax 015 20 94 85

aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp

Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk

Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus

Leopold II laan 53

1080 Brussel

tel. 02 428 21 03

fax 02 428 37 55

katrien.lannoo@trevipius.be

www.trevipius.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

Drukkerij

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit Kerk & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Een nieuwe kijk op het leven

„ Een week Congo laat niemand onberoerd. Ook mij niet. De afgelopen weken was ik in Lubumbashi, waar Licht voor de Wereld een oogziekenhuis runt. Ik zag er vooral veel cataractpatiënten: volwassenen van alle leeftijden en kinderen. Op hun gezichten las ik onzekerheid en angst, maar ook de vage hoop ooit opnieuw te kunnen zien. Ondanks de schrijnende toestanden verbaasde het me met hoe weinig middelen en minimale steun wij de mensen daar kunnen helpen weer enigszins normaal te leven.

Ik vroeg geopereerde patiënten naar hun verwachtingen. Uiteraard waren ze dolgelukkig dat ze weer konden zien. „Ik ben blij dat ik morgen weer op het land kan werken”, zei een man van om en bij de veertig. Een vrouw hoopte dat ze opnieuw veilig de weg kon oversteken. Geen grootse dingen dus waar ze van droomden, wel alledaagse bekommernissen. Het trof me eens te meer hoever wij, westerlingen, met onze dromen van het gewone leven afstaan.

Het wekt dan ook nauwelijks verbazing dat de meeste Congolezen niet wakker liggen van de presidents- en parlementsverkiezingen die normaliter op maandag 28 november plaatshebben. „Komen die er wel?”, was de meest gehoorde vraag tot voor kort. Stilaan nam de twijfel af en verschenen almaar meer reuzegrote verkiezingsposters in het straatbeeld. „Na Rais... Tuko sûr”, President... Vanzelfsprekend, luidt de slogan van huidig – en wellicht ook toekomstig – president Joseph Kabila. Anderen vonden inspiratie bij Obama: „Yes, we can” in het Swahili.

Alleen al in Lubumbashi zijn er meer dan vijfhonderd kandidaten, al weet niemand te vertellen hoeveel verkozenen de provincie Katanga en Lubumbashi precies tellen. Veel kranten worden er niet gelezen. Meer in trek zijn gekopieerde berichten die op A4-formaat worden aangeboden. In het drukke stadscentrum van Lubumbashi bots je wel eens op een lawaaiige autokaravaan en er zijn af en toe wat opstoot-

jes. Maar veel bijval krijgen de propagandisten niet. Vrouwen en kinderen zijn vooral begaan met het aan de man brengen van hun waar: sinaasappels, mango's, ananassen en fruitsappen. Die overlevingseconomie is voor hen stukken belangrijker dan loze politieke beloften.

Ook al is geweten dat Congolezen stelselmatig op een clan- of streekgenoot stemmen en dat, vanuit westers oogpunt, verkiezingen als deze maar schijnbaar democratisch zijn, toch vinden kerkverantwoordelijken ze belangrijk. „We proberen de mensen bewust te maken van het belang ervan en hen ervoor te mobiliseren”, benadrukken ze. Geen makkelijke opgave in een land waar de meesten ervan overtuigd zijn dat politici sowieso corrupt zijn.

„We hebben allereerst nood aan integere leiders”, hoor je in Congolese intellectuele milieus. Veel hoop op beterschap is er evenwel niet. Toch ontmoet je overal dynamische, blijde en dansende mensen die geleerd hebben tevreden te zijn met het weinige dat ze hebben. Het besef dat ze de dag van morgen kunnen doorkomen, is voor velen een afdoende reden om opgewekt te zijn. Westerlingen begrijpen dat misschien niet, maar Congolezen begrijpen evenmin altijd wat er bij ons aan de hand is. Zoals: waarom er in België nog geen nieuwe regering is. „Wat willen ze dan?”, vroegen ze mij. Ik moest toegeven dat ik het ook niet meer wist.

Terug in België las ik dat er nog altijd geen nieuwe regering was, dat er opnieuw stemmen opgaan om de euthanasiewetgeving te verruimen en dat de ontslagnemende regering onderhandelt om het wereldkampioenschap wielrennen naar ons land te halen. Ik dacht onwillekeurig terug aan de blijde gezichten van de patiënten die dankzij het ziekenhuis van Licht voor de Wereld weer konden zien. „Voor hen doen we het”, had de dokter me op het hart gedrukt. Zijn woorden roepen sindsdien bij mij geregeld de vraag op of we hier niet hopeloos met de verkeerde dingen bezig zijn.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Vraag het aan Theo

KERK & leven, 26 OKTOBER 2011

Hierbij mijn reactie op uw bijdrage van Tomas Folens in de rubriek *Vraag het aan Theo*. Van een antwoord op geloofsvragen verwacht men helderheid en geen warrigheid en postmodern stichtelijk gepraat – over een Jezus „die banden smeedde met en tussen mensen”.

Hoe kan de Kerk „te sterk” de nadruk leggen op de onverbreekbaarheid van het huwelijk voor katholieken die voor de Kerk getrouwd zijn? Dat huwelijk is ofwel onverbreekbaar ofwel niet. Hoe kan daar een tussenweg zijn? Toch is die nadruk op onverbreekbaarheid volgens onze moraaltheoloog blijkbaar alleen maar het ‘eigen’

standpunt van de Kerk, waarvan hij ‘vanuit gelovige hoek’ (zijn prerogatief?) het zijne kan vinden. Ieder zijn eigen mening, nietwaar.

De auteur van het stuk begaat een fundamentele vergissing – ook weer typisch voor de huidige mentaliteit – door te stellen dat je iemand niet kunt respecteren als je hem/haar in een van hun fundamentele keuzes veroordeelt. Moet je iemand die ‘fundamenteel’ kiest voor prostitutie of diefstal dan ook in die keuzes respecteren en niet veroordelen? Vraagt respect voor een autonoom persoon juist niet dat men eerlijk ervoor uitkomt dat zijn keuze niet de juiste is? Een persoon respecteren, kan niet betekenen dat men om het even welke daad die uit eigen keuze voortkomt, respecteert.

Het is natuurlijk perfect mogelijk dat de schuld voor een echtelijke breuk niet evenzeer bij beide partijen ligt. Het (samen) leven is trouwens hoe dan ook moeilijk. Vandaar dat de Kerk tegelijk de onverbreekbaarheid van het huwelijk affirmeert – hoe zou ze trouwens anders kunnen? – én echtgescheidenen niet zonder meer afwijst, maar pastoraal wil blijven bijstaan. Dat lijkt mij althans het omgekeerde van een negatieve benadering.

Ten slotte. Barmhartigheid is iets anders dan zomaar „fundamentele keuzes respecteren”. Het is perfect mogelijk morele eisen te handhaven én barmhartig te zijn: „ Ga heen en zondig

niet meer.” Dat paradoxale verband had de moraaltheoloog ons eigenlijk moeten uitleggen.

Herman DE DIJN, Heverlee

Het gelijk van de paus

KERK & leven, 12 OKTOBER 2011

In uw coverbijdrage van 12 oktober, *Het verdriet voorbij*, zegt paus Benedictus XVI dat zijn generatie het licht van God te weinig uitdroeg. Als vader, grootvader en ex-leraar weet ik dat hij volkomen gelijk heeft. De Kerk is, bewust en onbewust, afgebroken van binnenuit. God en ware godsdienst mochten niet meer worden verkondigd. Dat werd sluw en listig bevorderd.

De remedies die theoloog Bert Roebben aanreikt, zullen het verdriet, dat de voorbije veertig jaar schrikbarend is toegenomen, alleen maar groter maken. Alleen al de gesel van ontrouw en echtscheiding is bedroevend hoog. Met alle middelen tracht men de nare gevolgen te verdoezelen.

Als aartsbisschop Léonard ook maar zeer voorzichtig de vinger op de wonde legt, steigeren alle ‘ondermijners’. Mieke van Hecke, de topvrouw van het katholiek onderwijs, deed allerlei on gepaste uitspraken. In geen enkel bedrijf kan men zich zoiets veroorloven. Alleen gebed en boete kunnen het verstand verlichten en hart en geest bekeren.

Gerard HERMANS, Langdorp

Advertentie

Overwin uw trap !
 Trapliften | Plateauliften | Rolstoelliften

Ook voor smalle trappen !

amc
 ACTIEVE MOBILITEITSCENTRUM

Gratis & vrijblijvende offerte
 Service 24/7, voor gans België

www.amcentrum.be
 Bel 056/644 655

Voor meer informatie, stuur deze bon ingevuld terug naar :
AMC BVBA, Vichtsesteenweg 22, 8570 Anzegem

Naam :
 Adres :
 Tel :